

[Lyshølt Hansen.]

denne erkendelse ved for første gang i mange år hverken at stille egne spareforslag eller stemme mod noget af de ændringsforslag, ministrene har stillet i betænkningen.

Det er i virkeligheden en begivenhed, der er værd at notere med glæde, fordi de to partier hermed bryder med mangeårig praksis og, må man vel sige, med mange års politik. Den tid må nu være forbi, hvor disse to partier vil forsøge at placere sig i en særlig position som mere sparsommelige og mere ansvarsbevidste over for samfundets udgifter end vi andre. Jeg vil ikke hermed sige, at der ikke i fremtiden skal vises den allerstørste omhu med statens udgiftspolitik, nærmest tværtimod; men det må være et fælles ansvar for alle folketingets partier, så ingen længere forsøger at slå politisk mønt på at ville være mere sparsommelige og nøjeregnende med borgernes penge end andre.

Jeg håber altså nu, at vi er nået til vejs ende med den propagandaprægede spare Diskussion, der startede med, at de radikale i 1954-55 alene stillede forslag om besparelser på 150 mill. kr. på militærbudgettet uden specifikation af, hvor man ønskede disse besparelser. Frem til 1958-59 viste venstre og de konservative derefter deres specielle sparevilje ved at stemme mod en række større og mindre, særlig mindre udgifter på finanslovsforslaget. De konservative stemte eksempelvis imod penge til anlæg af et jernbanefærgeløje i Hirtshals havn.

Det kan måske nok forekomme lidt trivielt at få remset faserne i denne udvikling op, men jeg finder det alligevel rigtigt nu, hvor det forhåbentlig er sidste gang, vi skal føre en sparediskussion af den specielle karakter og det specielle indhold, som vi har været vant til i en årrække, at gøre ligesom en slags status over, hvad denne sparediskussions reelle indhold har været.

I 1958-59 stod venstre alene om at gå imod oprettelse af et konsulat i Leopoldville, imod et nyt skib til Kalundborg-Århus overfarten, imod et nyt statsseminarium i Lyngby og imod lån til opførelse af arbejder- og funktionærboliger ved Lindø skibsværft. Sammen med de konservative gik man imod penge til mødrehjælpsinstitu-

tioner og lærlinges befordring til handels-skole. Først i 1959-60 manifesterede VK-blokken sig med egne forslag til besparelser på mødrehjælpen og bortfald af bevillinger til en lufthavnsbygning i Sønder Strømfjord og en ny ambassadørbolig i Washington, ligesom man stemte imod regeringens forslag om udgifter til socialforskningsinstituttet, egnsudviklingen, provinsens by-orkestre og udbygningen af Københavns lufthavn.

Det store spareår blev 1960-61, hvor de to partier selv stillede forslag om besparelser på udbyttedelingsnævnet, på erhvervsvejledningen, på lærlinges rejser og opholdsudgifter under oplæring uden for hjemstedet, stemte for bortfald af tilskuddet til Mellemløst Samvirkes arbejde i Mysore i Indien, for nedsættelse af tilskuddet til anlæg af biveje, der sættes i gang for at bekæmpe arbejdsløshed, og imod bevillingerne til statsbanernes nyanlæg, bevilning til udbygning af Kastrup lufthavn og til bygge- og anlægsprogrammet i Grønland, samt for bortfald af 65 mill. kr. til rentebærende lån i henhold til lov nr. 356 af 1958, og endelig for en nedsættelse på 200 mill. kr. af de 485 mill. kr., der var foreslået til statsgaranti for oprykkende sekundære lån for nybyggeri.

I 1961-62 var det i alt væsentligt gengangerforslag, men man medtog dog som noget nyt bortfald af de 22 mill. kr. i tilskud til beskæftigelseslovene, der var sat på budgettet.

I 1962-63 var det fortsat penge til egnsudvikling, arbejdsløshedsbekæmpelse og lærlingerejser, der måtte stå for skud, og som noget nyt ville man spare de 10 mill. kr., der var afsat til lån til delvis dækning af projekteringsudgifter ved boligbyggeri med statslån og til erhvervelse af byggegrunde med senere bebyggelse for øje.

I 1963-64 stillede VK for første gang forslaget om en ikke nærmere specificeret besparelse på 200 mill. kr. samt forslag om bortfald af udgifterne vedrørende Danmarks erhvervsfond og bevillingen til radioens FM-sender, ligesom man stemte imod projekteringsudgifterne ved en udvidelse af Danmarks farmaceutiske højskole.

De følgende 3 år frem til 1966-67 gik gassen ligesom af spareballonen, og kun